

Den 4. marts 2022 kl.14.30 afholdt vi Kvindernes Internationale Bededag i Søstrehusets lokaler, i Christiansfeld. Og det blev en velsignet dag i det sønderjyske.

Overskrift for dagen var: ”Jeg ved, hvilke planer, jeg har lagt for jer, siger Herren”.

Vi var samlet ca. 60 kvinder og begyndte på dansk vis med et stort kaffebord! Derefter fortalte Ellen Bøytler om, at Indsamlingsprojektet i 2022 går til området i Nsele/Kinshasa og Mulungwishi i den Demokratiske Republik Congo, hvor børn og unge mennesker bliver bortvist fra skolen grundet mangel på betaling af skolepenge, der svarer til 35 kr. per semester. Det er dem, noget af vores indsamling støtter. De er fra fattige familier, der ikke har mad nok, så derfor kommer skolepenge i anden række. Der er familier, der kun får et enkelt måltid om dagen, og nogle gange spiser de kun hver anden dag. Det er fattigdom, som vi næsten ikke rigtig kan fatte betydningen af ovenpå kaffebordets glæder.

I Mulungwishi i den sydlige del af det kæmpestore land, har kirken en Sundhedsklinik, den omfatter også en fødeklinik og et program for fejl- og underernærede småbørn. Der er ingen faste tilskud fra staten til at drive klinikken. Derfor er man afhængig af hjælp udefra, når inventar og udstyr trænger til udskiftning. Lige nu har de brug for nye madrasser og tæpper. Så langt som de indsamlede midler rækker, vil vi også gerne hjælpe de mest trængende børn, så de kan få den nødvendige pleje, som deres familie ikke har råd til at betale for. Godt, der var et MobilePay nummer lige på bordet foran os, som kunne benyttes. Så tænkte jeg på overskriften for dagen, Gud havde planer for at hjælpe gennem os kvinder.

I år var det kvinder fra England, Wales og Nordirland, der havde tilrettelagt programmet for Kvindernes Internationale bededag.

Sissel Madsen viste derfor PowerPoint og fortalte om kvindernes situation i England, Wales og Nordirland. Selv om der er forskel i sprog og kultur, er der også meget, der binder sammen. Der er mange etniske forskelle, da der er mange immigranter. På grund af den store indvandring fra andre lande, er der også en rig forskellighed i det kulturelle liv. Også maden er der en rig variation af fra de mange lande.

Der findes næsten alle slags religioner med hver deres bedehuse.

Der er mange store gamle kirker, men også nye kirker, der bedre egner sig til nutidens mødeformer og det sociale arbejde.

Gadepræster er en tværkirkelig reaktion på problemer på gaderne i de store byer. De giver praktisk hjælp til dem, der lever på gaden og giver råd om økonomi til de hjemløse, så de kan komme på fode igen. Der er rigtig mange frivillige fra kirkerne, der hjælper til.

Universiteterne tillod ikke kvinder at dimittere indtil 1920, men kvinder udgør nu mere end halvdelen af alle dimittender.

Kvindelig deltagelse i populær sport får mere respekt og bliver dækket mere på TV og i resten af medierne. Kvindefodbold har oplevet en enorm stigning i popularitet, og der var stor opmærksomhed, da englændernes kvindecrickehold vandt VM.

Det var i 1928 ved en International Missionskonference i Jerusalem, at Grace Forgan fra Skotland for første gang hørte om Verdens Bededag og hun bragte nyheden til Storbritannien. Den første kvinde bededags gudstjeneste blev afholdt i 1930 i Skotland; efterfulgt af England i 1932, Wales i 1933 og Nordirland i 1943.

I England, Wales og Nordirland er der nu mere end 4.000 steder hvert år, hvor der bliver holdt Kvindernes Internationale Bededag. I 2019 blev der trykt 275.000 eksemplarer af folderne til Bededagen.

Kl.16.00 havde vi Gudstjeneste i Korsalen.

Vi fik alle udleveret et program med en pose blomsterfrø.

Der var oplæsning af lokale kvinder og tændt 7 lys.

Provst Grete Wigh Poulsen holdt en prædiken, hvori hun omtalte situationen i Ukraine, og der blev bedt for den:

"Vi er i de her dage vidne til, at mennesker også i vores tid er parate til at fratage andre freden med vold og magt. Endnu en gang er en krig indledt. Endnu engang kører kampvogne ind i et land, missiler sendes afsted, menneskers liv ødelægges med trusler, terror, død. Endnu engang må tusindvis forlade deres hjem og hverdag.

Alt det gode, som vi tror og håber for os selv og andre i denne verden, fornemmes truet og skrøbeligt. Men vi må holde os selv, hinanden, ukrainerne og alle, der kæmper for frihed og fred, fast på, at troen, håbet og kærligheden bliver.

Bøn: Gud, tag nationernes ledere i din mægtige hånd, vend deres hjerter til dig, og giv dem kraft i striden mod alt, som vil forføre til det, som er ondt. Hjælp og styrk det ukrainske folk."

Hun fortsatte ud fra teksten fra Jer. 29.11:

"Vi kan lære af dagens ord fra profeten Jeremias, at vi ikke skal være bange. Og det kan vi virkelig have brug for i disse dage, hvor vi ser krigen i al sin gru tage til i Ukraine, hvor vi umuligt kan lade være med at spørge "hvorfor", hvorfor skal menneskers liv og hverdage ødelægges? Hvorfor vil nogen med vold og magt ødelægge den tilværelse, det helt almindelige hverdagsmenneskeliv, der kunne være så godt?"

På den her dag, hvor kvinder samles i bøn over hele verden, samles vi også i troen på, at hos Gud er der en vej, en fremtid, selv om vi ikke af os selv kan få øje på den. Men den findes. Den er der for os kvinder, for enhver, der strider og slider, er træt, opgivende, ikke magter mere. Den er der også for ukrainerne. Husk! Du er ikke alene i det, der er svært. Guds vilje er om lykke, den er om fremtid og håb for alle.

Gud sendte sin søn til jorden til os, og fra den dag han blev født, lød det til os: "Frygt ikke! Synes du eller jeg, at livet lige nu ligner de udtørrede frø i posen du har fået, så mist ikke håbet. Gud vil, at mennesker skal gro og sætte blomst. Det må du tro på, sætte dit håb til og vide, at du er elsket af Gud.

Så tag de små morgenfruefrø med hjem og så dem, se dem når de vokser op og blomstrer, som en påmindelse om Guds kærlighed og det håb, der følger af den.

Der findes trods alt noget godt i verden!"

Referent Ingrid Markussen
Christiansfeld